

Acțiune introdusă la data de 17 iulie 2013 — Comisia Europeană/România

(Cauza C-406/13)

(2013/C 260/69)

*Limba de procedură: româna***Părțile**

Reclamanta: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae, agenți)

Pârâtă: România

Concluziile reclamantei

- să constate că prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma prevederilor articolului 3 alineatele (3) și (4), articolului 4 alineatul (2), articolului 8, articolului 9 alineatele (1)-(7), articolului 10 alineatele (2) și (5), articolului 13 alineatele (1) și (5), articolului 14 alineatul (4) și alineatul (5) litera b), articolului 16 alineatul (1), articolului 25 alineatul (5), articolului 36 alineatul (9) al treilea paragraf, articolului 41 alineatul (1) literele d), g) și q), alineatului (3) literele b) și d), alineatului (6) literele a) și c), precum și alineatelor (10)-(12) ale aceluiași articol, articolului 42 alineatul (1), articolului 43 alineatele (1), (4) și (8), articolului 48, precum și anexei I punctul 1 din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE⁽¹⁾, sau, în orice caz, pentru că nu a comunicat aceste măsuri Comisiei, România și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 54 alineatul (1) din această directivă;
- să oblige România, în conformitate cu prevederile articolului 260 alineatul (3) din Tratatul FUE, la plata unor penalități pe zi de întârziere pentru încălcarea obligației de comunicare a tuturor măsurilor de transpunere a Directivei 2009/73/CE în quantum de 30 228,48 euro pe zi de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză;
- să condamne România la plata cheltuielilor de judecată.

Motive și argumente principale

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la 3 martie 2011.

⁽¹⁾ JO L 211, p. 94.

Recurs introdus la 19 iulie 2013 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 14 mai 2013 în cauza T-249/11, Sanco/OAPI — Marsalman (reprezentarea unui pui)

(Cauza C-411/13 P)

(2013/C 260/70)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Recurent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentanți: J. Crespo Carrillo și A. Folliard-Monguiral, în calitate de agenți)

Cealaltă parte din procedură: Sanco, SA

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- Anularea hotărârii atacate;
- pronunțarea unei noi hotărâri pe fond, respingând acțiunea formulată împotriva deciziei atacate, sau trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal;
- obligarea reclamantei în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera b) din Regulamentul privind marca comunitară⁽¹⁾ întrucât s-a întemeiat pe o interpretare eronată a domeniului de aplicare al serviciilor acoperite de marca solicitată în cadrul clasificării de la Nisa. Analiza similitudinii produselor și a serviciilor este eronată, în măsura în care Tribunalul nu a ținut seama de faptul că serviciile acoperite de marca solicitată exclud din domeniul lor de aplicare activitățile pe care un operator le oferă pe cont propriu cu privire la propriile produse. Aspectul dacă astfel de servicii trebuie, în sensul clasificării de la Nisa, să fie furnizate pentru terți este o problemă de drept care trebuie clarificată de Curte.
2. Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera b) din Regulamentul privind marca comunitară atunci când a examinat caracterul complementar al produselor și serviciilor în funcție de importanța pe care produsul sau serviciul o are „pentru cumpărarea” altor produse sau servicii, în percepția publicului relevant. Tribunalul a omis să examineze dacă acel caracter complementar al produselor sau serviciilor se întemeiază pe o interacțiune care face ca utilizarea acestora împreună să fie, din punct de vedere strict obiectiv, necesară sau de dorit.
3. Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera b) din Regulamentul privind marca comunitară atunci când a conchis că anumite produse sau servicii complementare

sunt în mod automat similare, chiar dacă este vorba despre un nivel scăzut de similitudine, fără să verifice dacă diferențele care rezultă din alți factori nu sunt de natură să neutralizeze acest caracter complementar.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată) (JO L 78, p. 1).

Recurs introdus la 26 iulie 2013 de Regatul Spaniei împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 29 mai 2013 în cauza T-384/10, Regatul Spaniei/Comisia Europeană

(Cauza C-429/13 P)

(2013/C 260/71)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Regatul Spaniei (reprezentanți: A. Rubio González, agent)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

— admiterea în orice caz a recursului și anularea în parte a Hotărârii Tribunalului din 29 mai 2013 în cauza T-384/10, Regatul Spaniei/Comisia Europeană;

— anularea în parte, în condițiile indicate, a Deciziei C(2010) 4147 a Comisiei din 30 iunie 2010 de reducere a contribuției financiare acordate în cadrul Fondului de coeziune următoarelor (grupuri de) proiecte: „Aprovizionarea cu apă a populației care locuiește în bazinul hidrografic al fluviului Guadiana: regiunea Andévalo” (2000.ES.16.C.PE.133), „Asanarea și epurarea bazinului Guadalquivir: Guadaira, Aljarafe și EE NN PP din Guadalquivir” (2000.16.C.PE.066) și „Aprovizionarea cu apă a sistemelor intercomunale din provinciile Granada și Málaga” (2002.ES.16.C.PE.061);

— în orice caz, obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Eroare de drept privind noțiunea de lucrare, pentru motivul că Tribunalul a apreciat că orice rețea constituie o singură lucrare în sensul articolului 1 litera (c) din Directiva 93/37/CEE (¹) a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări.

Hotărârea atacată se îndepărtează de jurisprudența reprezentată de Hotărârea din 5 octombrie 2000, Comisia/Franța (C-16/98, Rec., p. I-8315), în sensul că nu ia în considerare necesitatea unei continuități geografice a ansamblului lucrărilor și a interdependenței acestora, cu alte cuvinte necesitatea unei interconectări pentru furnizarea serviciului.

(¹) JO L 199, p. 54.